

9.1.3

(לבהמתך מן הבית) 6b → (משנה 22) 5a

1	ובני ציון גילו ושמוחו בה' אלהיכם כי נתן לכם את המורה לצדקה ויורד לכם נשם מורה ומלקוש בראשון: יואל ב, כג
2	יתר הגזם אכל הארבה ויתר הארבה אכל הילק ויתר הילק אכל החסיל: יואל א, ד
3	הזרעים בדםעה ברנה וקצרו: הלוח ילף ובכה נשא משך הזרע בא יבוא ברנה נשא אלמתי: תהלים קכו, ה-ו
4	ואלישע דבר אל האשה אשר החיה את בנה לאמר קומי ולכי את וביתך וגורדי באשר תגורי פי קרא ה' לרעב וגם בא אל הארץ שבע שנים: מ"ב ח:א
5	ויגזר על מיין ורעב ויאכל על שמאול ולא שבעו איש בשר זרעו יאכלו: ישעיהו ט, יט
6	לא אעשה חרון אפי לא אשוב לשחת אפרים כי אל אנכי ולא איש בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר: הושע יא, ט
7	ירושלם הבנויה בעיר שחברה לה יחדו: תהלים קכב, ג
8	ובאחת יבצרו ויכסלו מוסר תבלים עץ הוא: ירמיהו י, ח
9	הכל המה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאבדו: ירמיהו י, טו
10	כי שתים רעות עשה עמי אתי עזבו מקור מים חיים לחצב להם בארות בארות נשברים אשר לא יכלו המים: ירמיהו ב, יג
11	כי עברו איי כתיים וראו וקדר שלחו והתבוננו מאד וראו הן היתה כזאת: ההמיר גוי אלהים והמה לא אלהים ועמי המיר כבודו בלוא יועיל: שם ב: י"א
12	והי כאשר זקן שמואל וישם את בניו שפטים לישראל: שמואל א ח, א
13	נחמתי כי המלכתי את שאול למלך כי שב מאחרי ואת דברי לא הקים ויחר לשמואל ויצעק אל ה' כל הלילה: שמואל א טו, י"א
14	משה ואהרן בכהניו ושמואל בקראי שמו קראים אל ה' והוא יענם: תהלים צט, ו
15	וישמע שאול כי נודע דוד ואנשים אשר אתו ושאלו יושב בגבעה תחת האשל ברמה וחינתו בידו וכל עבדיו נצבים עליו: שמואל א כב, ו
16	על כן חצבתי בגביאים הרגתים באמרי פי ומשפטך אור יצא: הושע ו, ה
17	ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם ה' ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד: ירמ' ל: י
18	תלמיה רצה נחת גדודיה ברביבים תמגגנה צמחה תברך: תהלים סה, י"א
19	ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: דברים י"א, יד
20	ולבנהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל: ויקרא כה, ז

I. ending the request for rain: משנה 22 ב.

- a. פסח ד' יהודה until end of
- b. ניסן until end of (as per v1)
  - 1. Challenge: to v1 – יורה is in fall
  - 2. Answer: year of extended drought as per v. 2; apply v. 3 to that generation

II. Conversation between ר' יצחק and ר' נחמן דרשות

- a. Series of ר' יצחק → ר' נחמן דרשות
  - 1. V4: what did they eat during the 7 years of drought? (v5)
  - 2. V6: what city does הקב"ה not enter? (v7 – מעלה)
  - 3. V8: what is that which burns? (v9 – זרה)
  - 4. V10: how can we describe only 2 evils? (vv. 10-11 – עבודה זרה=2 sins)
  - 5. V12: never got old (died at 52) (in order to promote דוד - vv. 13-16)
    - a. Conversation at a meal: ר' יצחק requested of ר' נחמן
      - i. Refused: אין משיחין בסעודה
      - ii. Afterwards: ר' יעקב never died as per juxtaposition in v17
        - a. ר' יצחק: anyone who says רחב רחב immediately has a קרי
          - 1. If: he knows her and what she looks (looked) like
      - iii. Epilog: when ר' יצחק took leave of ר' נחמן

III. Meaning of יורה

- a. "instructor": guides people to prepare for winter OR
- b. Saturates: the earth per v18
  - 1. Note: we know that both מלקוש and יורה bring blessing as per v1
    - a. Note: יורה falls in מרחשוון (י"ס) – כסלו in – ר' יוסי) מרחשוון and 1st of כסלו
      - i. Dates: 17, 23 of מרחשוון
    - b. Note: מלקוש falls in ניסן (homiletic etymologies of מלקוש – softens up grain etc.
  - 2. Significance: of "רביעה שניה"
    - a. זירא ד' זירא for נדרים (if someone took a vow until "the rains" – until 2nd wave)
    - b. פאה ח:א זביד for collecting לקט from olive trees as per ח:א
    - c. ד"פ using fields as easements until רביעה שניה
    - d. דגנב' defines שעת ביעור פירות as per v20